

—○○—
מוסף רש"י
בשני עדים שני
עדיים לקח (כריתות
:פ)
אחד לו ואחד
לה. לקח לאחר פשיטת
(לקמן ד.)

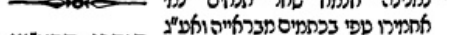
ולוקמא איפכא. כלוקמיה מעיקרא ומ"ט (ה) הדרי זה הא שפיר
מזי לזוקמי מחזי דברי הכל וצרימא רבנן: לקולא ולחומרא.
מעיקרא לוקימנא לקולא דבעתה וסחיה דברי הכל דיה שעתה וזשלא
בשעתה וסחיה פליגי והשתא לוקימנא פלוגתא בשעתה וסחיה ואיכא

וברייתא דברי הכל ולוקמא איפכא כיון
דאיכא לאוקמי לקולא ולחומרא לחומרא
מוקמינן קתני שאם תראה שלא בשעת וסחיה
מבמאה מעת לעת מעמא דאשה שיש לה
וסח היא דפליגי רבנן בין כחמה לראייתה
הא שאר נשים שאמרו חכמים ריין שעתן
כתמן כראייתן בני רבי תניא בן אנשינגוס
היא דאמר רב יהודה אמר שמואל משום
רבי תניא בן אנשינגוס "כל הנשים כתמן
מבמא למפרע ינשים שאמרו חכמים ריין
שעתן כתמן כראייתן חרץ מתינותק שלא
הגיע זמנה לראות שאפילו סדינין שלא
מלוכלכין בדם אין חוששין לה וכו' אית לה
לרבי תניא כהם כלל והתניא וכל הנשים
כתמן טמא ונשים שאמרו חכמים ריין שעתן
כתמן טמא ר' תניא בן אנשינגוס אומר נשים
שאמרו חכמים ריין שעתן אין להן כהם מאי
לאו אין להן כהם כלל לא אין להן כהם
למפרע אבל יש להן כהם מכאן ולהבא
מכלל דתנא קמא סבר אפי' למפרע אין ר"ם
היא דמהמיר גבי כהמים דתניא כל הנשים
כתמן טמא למפרע ונשים שאמרו חכמים
ריין שעתן כתמן טמא למפרע דר"ם רבי
תניא בן אנשינגוס אומר נשים שאמרו
חכמים ריין שעתן כתמן כראייתן ותינותק
שהגיע זמנה לראות יש לה כהם וישראל
הגיע זמנה לראות "משהגיעו ימי הנעורים:
המשמשת בעדים כו': אמר רב יהודה אמר
שמואל "עד שלפני תשמיש אינו ממעט
כפקידה מ"ט אמר רב קטינא מתוך שמהומה
לביטה וכו' מהומה לביטה מאי הוי מתוך
שמהומה לביטה אינה מבנסת לחורין ולסדקין
תנן המשמשת בעדים הרי זו כפקידה מאי
לאו חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש לא
אידי ואידי לאחר תשמיש ואחד לו ואחד לה
כדתנן "דרך בנות ישראל משמשות בשני
עדים אחד לו ואחד לה האי מאי אי אמרת
בשלמא חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש
איצטרך סד"א מתוך שמהומה לביטה לא
ברקה שפיר קמ"ל הרי זו כפקידה אלא אי
אמרת אידי ואידי לאחר תשמיש פשיטא מהו
דתימא שמא תראה טפת דם כהרדל ותחנפה
שכבתורע קמ"ל ואיבעית אימא ישתי בדיקת
אצרכוה רבנן חד לפני תשמיש וחד לאחר
תשמיש וכו' קתני הרי זו כפקידה לא אורח תשמיש
והא המשמשת קתני תני וכתב ר' אלאורח תשמיש
על יד מעת לעת: השתא מעת לעת ממעטת
מפקידה

וברייתא דברי הכל - דשלא בשעת וסחיה מטמא למפרע אבל
לגמרי לא אחי כרבנן דלדידהו חשי' בשעת וסחיה נמי
וה"מ מעיקרא מאי סבר דאמרי' איכא ולא אמרי' לחומרא ויש לומר
דמעיקרא בעי לאוקמי מחזינן כ"כ אבל בשבחי' הכרייתא לא
מזי לאוקמי כ"כ הדרי ביה וקאמר
לחומרא: **היא** עמר נשים שאמרו
חכמים ריין שעתן כתמן כראייתן
שמתע שיש להחמיר ביה לה וסחיה טפי
מכד' נשים חשי' ר' דוסא דלחמ' ביש
לה וסחיה דיה שעתה כל שק דלית ליה
בר' נשים וקשה דל"כ לקמן (דף ז):
דפסקי כרבי אליעזר בר' אחימי תשיב
קך כהדייהו כיון דרבי דוסא סבר
סחיה לא ה"ל למחשב דכה"ג אמרין
(ג) לקמן וי"ל הא דביש לה וסחיה כחמה
טמא למפרע לזו משום דחמיר טפי
מד' נשים אלא משום דגזיר בשעת
וסחיה אלו שלא בשעת וסחיה אפי'
דבריהו לא גזירין: **ר"ם** היא
דחמיר בכתמים. פירש"י דחמיר
בכתמים טפי מבראיהו וכן נראה
דל"כ מה טי' לה"ם להאריך ולומר
דחמיר בכתמים הוא ליה למימר ר"ם
היא דתניא וכו' ולא יוכר וכו'
דבסמך (ד) תניא דאשה כהם מקולקלת
למנינה וברואה דם אינה מקולקלת
למנינה אלא שער תנאים נמי
אחמיר טפי בכתמים מבראיהו וכו' אפי'
דקך ברייתא כר"ם דקתני ממחאה אח
טועלה למפרע ובפרק כל הדין (לקמן)
דף טו' אמרין דוקא ל"מ ממחאה
טועלה למפרע מכל מקום אל
דמקולקלת למנינה מיהו אחי כ"כ
וקי עליה בא סימן (לקמן ט): תניא
הרואה כהם ממחאה עלמה (ט)
למפרע בקיטשים וכו' ועיין מקולקלת
למנינה כמו שאפרש שם בע"ה
יגוראה לפרש רבני מוצרי היא דחמיר
בכתמים שהיא רגיל להחמיר בכתמים
טפי מרבנן כדתנן פרק בא סימן
(שם ט): הרואה כהם (ו) חוששין משום
זו דברי ר"ם וחכמים ואמרי' אין
בכתמים משום זו וזו אמרי' הם מן
מקמינן ואי' ומעיקרא
אמאי לא אקמיח
לחומרא. י"ל קמי'
דשמי' ליה ניהו ליה
לאקמיח לקולא וזהו
מתני' דברי הכל אבל
השתא דשמי' ליה
בריהו דסחיה נפשי'
די מנייהו דברי הכל
(לא ניהו ליה)
לאקמיח לקולא וזהו
דברי הכל ובריהו
כיוודאה: ר"ב סאד
הוא ד פ ס ו ר
בכתמים. פירש"י שני
מבמאה וקשה רבנן
גבי אצטרך דחמיר
דריאה אפי' ר' דוסא
מעה לעת אינה מקולקלת
למנינה דריאה כהם
מקולקלת כדריאה לקך
בשפתין וי"ל דריאה
ר' סאד היא סדקתה
ברואה כהם ממחאה
טועלה למפרע דייט
דוקא ל' סאד כדאמרי'
לקמן פרק כל הדין
ובי' קשה דלא ודח
לית לסיפר דחמיר
בכתמים אלא ר"ם היא
דתיא וכו' וכו' חכמי
לפרש דחמיר בכתמים
בעלמא טפי מרבנן
כהתיא ב' בא סימן
דריאה כהם חרי זו
מקולקלת וחוששת משום

כ א מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכה ג
פ"ג מהלכות משכב
ומושב הלכה ו:
כא ב מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכה
ה פ"ג מהל' משכב
ומושב הלכה ח:
כב ג מ"י פ"ט מהל'
אסורי ביאה הלכה
ה סתם לזמן קט פ"ט ע"ג
י"ד סימן ק"ל ספ"ג ב:
כג ד מ"י ע"ג מהל'
מהלכות אסות
הלכה ה סתם ע"ג פ"ט ע"ג
ע"ג וסימן קט"ג ספ"ג
ס:
כד ה מ"י פ"ג מהל'
משכב ומושב הלכה
ד:
כה ו מ"י פ"ד מהלכות
אסורי ביאה הלכה
ז סתם לזמן קט פ"ט ע"ג
י"ד סימן קט"ג ספ"ג ב

כ א מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכה ג
פ"ג מהלכות משכב
ומושב הלכה ו:
כא ב מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכה
ה פ"ג מהל' משכב
ומושב הלכה ח:
כב ג מ"י פ"ט מהל'
אסורי ביאה הלכה
ה סתם לזמן קט פ"ט ע"ג
י"ד סימן ק"ל ספ"ג ב:
כג ד מ"י ע"ג מהל'
מהלכות אסות
הלכה ה סתם ע"ג פ"ט ע"ג
ע"ג וסימן קט"ג ספ"ג
ס:
כד ה מ"י פ"ג מהל'
משכב ומושב הלכה
ד:
כה ו מ"י פ"ד מהלכות
אסורי ביאה הלכה
ז סתם לזמן קט פ"ט ע"ג
י"ד סימן קט"ג ספ"ג ב

תוספי הרא"ש
וברייתא דברי הכל -
כאמ"ר א"ר ר' דוסא
סורה ודלא בשעת
וסחיה מסבאה מעת
לעת וכו' דהא אמר'
בשעת וסחיה מסבאה
סעת לעת כ"י פשיטא
דבריהו לא אחמיר אלא
כו' דוסא סדקתה שאם
הרואה שלא בשעת וסחיה
מסבאה מעת לעת ככלל
דבשעת וסחיה ר"ם
שעתה' ולישנא קמא
דסי' רבנן כהם
דמתני' ולישנא כהם
ק"ל כו' דוסא: וסמא
דמתני' ה' דוסא (קתני)
ות"ק לא פליגי דהא
לקמן ספ"ג כו' אפי' ד
דאמר ר' נשים ריין
שעתן: **לחומרא**
מקמינן ואי' ומעיקרא
אמאי לא אקמיח
לחומרא. י"ל קמי'
דשמי' ליה ניהו ליה
לאקמיח לקולא וזהו
דברי הכל ובריהו
כיוודאה: ר"ב סאד
הוא ד פ ס ו ר
בכתמים. פירש"י שני
מבמאה וקשה רבנן
גבי אצטרך דחמיר
דריאה אפי' ר' דוסא
מעה לעת אינה מקולקלת
למנינה דריאה כהם
מקולקלת כדריאה לקך
בשפתין וי"ל דריאה
ר' סאד היא סדקתה
ברואה כהם ממחאה
טועלה למפרע דייט
דוקא ל' סאד כדאמרי'
לקמן פרק כל הדין
ובי' קשה דלא ודח
לית לסיפר דחמיר
בכתמים אלא ר"ם היא
דתיא וכו' וכו' חכמי
לפרש דחמיר בכתמים
בעלמא טפי מרבנן
כהתיא ב' בא סימן
דריאה כהם חרי זו
מקולקלת וחוששת משום

השתא מעת לעת ממעטת
פירוש הבהא מעת לעת דפשיטה וכל דבקה שחריט כי בדקה
ערבית ומלאה טמאה בדקה של להרים דלאחר תשמיש מיעטה
דלא מטמאה מעת לעת כל שק כשבדקה שחריט ולא פשיטה
כלום דממעטת דלא מטמאה משחריט:
מח"ש
מפקידה
דאממול דמן ארוך הוא ממעטת מפקידה זו עדשים:
מפקידה

זב דברי ר' סאד דחכמים אמרין אין בכתמים משום זכ והתם גבי אמרין כנ"מ
בבבית ויחייז סוף דחכמים משום זכ: אין מבטרין לחורין ולסדקין חלק לא רבי בריק'
בסוף ספיקין בני נאשה מוזי שחברין צמחה וסחיה וכו' ולייבי כעלה האתא: ה'ששתא סתת
לעת סמעת' אפי' שפעה ולא בדיק כראוי אל [מסבאה למפרע] מפקידה לקריה שלא
בבדיקת סביעא:
ח

פירוש הבהא מעת לעת דפשיטה וכל דבקה שחריט כי בדקה
ערבית ומלאה טמאה בדקה של להרים דלאחר תשמיש מיעטה
דלא מטמאה מעת לעת כל שק כשבדקה שחריט ולא פשיטה
כלום דממעטת דלא מטמאה משחריט:
מח"ש
מפקידה
דאממול דמן ארוך הוא ממעטת מפקידה זו עדשים:
מפקידה

זב דברי ר' סאד דחכמים אמרין אין בכתמים משום זכ והתם גבי אמרין כנ"מ
בבבית ויחייז סוף דחכמים משום זכ: אין מבטרין לחורין ולסדקין חלק לא רבי בריק'
בסוף ספיקין בני נאשה מוזי שחברין צמחה וסחיה וכו' ולייבי כעלה האתא: ה'ששתא סתת
לעת סמעת' אפי' שפעה ולא בדיק כראוי אל [מסבאה למפרע] מפקידה לקריה שלא
בבדיקת סביעא:
ח

גלין הש"ס
ותנ"י ר"ם ה"א ט'
ומהל' לפרש ר"ם ס"א
פ"י ג"ס פ"ג דשלא:

זב דברי ר' סאד דחכמים אמרין אין בכתמים משום זכ והתם גבי אמרין כנ"מ
בבבית ויחייז סוף דחכמים משום זכ: אין מבטרין לחורין ולסדקין חלק לא רבי בריק'
בסוף ספיקין בני נאשה מוזי שחברין צמחה וסחיה וכו' ולייבי כעלה האתא: ה'ששתא סתת
לעת סמעת' אפי' שפעה ולא בדיק כראוי אל [מסבאה למפרע] מפקידה לקריה שלא
בבדיקת סביעא:
ח